

VETERINÀRIA

La feina de l'ATV en la clínica diària es debat en un Congrés a Mallorca

El COVIB compra un pis a Palma per convertir-lo en la nova seu

L'EFSA alerta de l'alta presència d'acrilàmida en els aliments

El COLVET i l'AEMPS llancen una campanya sobre el correcte ús dels antibiòtics

Hª de la Veterinària # perfil col·legial # jubilats # avepa # art al COVIB # els nostres centres # Cas Clínic

Jaime Reina

editorial

sumari

- Avepa: cursos i formació continuada	4
- Seguretat Alimentària: Opinió Científica de la EFSA	5
- Hª de la veterinària	6
- Perfil col·legial: Jesús López	7
- Actualitat: Nova seu social per al COVIB	8
- Portada: La figura de l'ATV	10
- Actualitat: Nou Govern a les Illes Balears	13
- Actualitat: Decret de Zoonosi	14
- Actualitat: Campanya informativa d'antibiòtics	15
- Actualitat: Curs d'èquids a Son Pardo	16
- Cas clínic: Presentació • Col·legi	17
- Els nostres centres veterinaris: La Ribera Veterinària	18
- Col·lectiu Veterinaris Jubilats	20
- Assessoria Jurídica: Bufet Antonio Font	21
- Cas clínic: resolució	22
- Art al COVIB	23

Un bon diàleg

Una vegada celebrades les eleccions locals i autonòmiques, ja han estat nomenats els nous càrrecs polítics a la pràctica totalitat de les àrees administratives relacionades amb el COVIB i, per tant, s'obri el període d'establir els contactes i la imprescindible comunicació entre les dues parts i de determinar la col·laboració per assolir objectius beneficiosos, tant per a la societat com per als professionals veterinaris de Balears.

La situació actual amb què es trobaran els responsables polítics no es fàcil, malgrat els indicis clars de recuperació. Les conseqüències de la crisi econòmica estan molt presents encara i es materialitzen en diferents aspectes: essencialment per la menor capacitat econòmica dels usuaris per atendre l'atenció sanitària dels animals, que a més de repercutir en una menor demanda dels serveis veterinaris també ha incidit en un increment de la competència deslleial i de l'intrusisme.

Per tant, és fonamental que, entre les principals tasques que en matèria de salut pública i de salut i benestar animal realitzin els nous equips de govern, s'estableixi per una banda un marc jurídic adient i, per altra, una dotació de recursos adequada a tots els nivells professionals. Tot plegat, juntament amb l'activitat col·legial, ha de garantir que tots els ciutadans de Balears rebin uns serveis professionals veterinaris de qualitat.

3

Edita: Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears (COVIB). **Direcció veterinària:** Francesc Solà. **Direcció periodística:** Joan Sans (Dirkom).

Consell editorial: Jesús Martínez, Lluís Riera, Jorge Cañellas, Manuel Ruiz, Tomeu Martí i Iván Plasencia. **Fotografia:** Jaime Reina.

Publicitat: COVIB (Cecilio Metelo, 14 2ºD - Tel: 971 71 30 49). **Impressió:** Gràfiques Planisi. **Dipòsit legal:** PM-495-2013

El Comité de Redacció recorda als col·laboradors de la revista que poden utilitzar tant el català com el castellà en l'elaboració dels seus articles. Veterinària no es fa responsable ni s'identifica amb les opinions que els seus col·laboradors expressen a través dels treballs publicats. Reservats tots els drets. Prohibida la reproducció total o parcial de qualsevol informació gràfica o escrita per qualsevol mitjà sense el permís escrit del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears.

Seminari de medicina felina, a Palma, a càrrec de la veterinària Yaiza Forcada

Dins el cicle de formació continuada que planifica anualment AVEPA, s'organitzà el passat 16 de maig al Valparaíso Palace de

Palma una jornada sobre la malaltia renal en moixos. La ponent va ser Yaiza Forcada, llicenciada en Veterinària per la Uni-

versitat Complutense de Madrid, especialista europea en medicina interna i doctora en medicina felina, que actualment fa feina com a professora de medicina interna (Royal Veterinary College), combinant clínica, docència i investigació.

La jornada abordà el repte continuat que tenen els veterinaris de fer un diagnòstic precoç de les malalties renals en els moixos per tal de classificar-lo, tractar-lo i prevenir-lo adequadament. Forcada parlà de la creatinina i densitat urinària com a punt de partida del diagnòstic, així com de la realització d'altres proves complementàries. També xerrà sobre el maneig de la malaltia renal del moix, la proteionúria i les seves causes o la relació de la malaltia renal crònica felina associada a altres patologies com l'hipertiroidisme, diabetis, pancreatitis o IBD, que poden aparèixer en el mateix animal i que s'han de controlar simultàniament.

4

Eivissa acull un brillant GEVO 2015

Uns 250 veterinaris assistiren enguany al GEVO, organitzat per AVEPA a Eivissa entre els dies 29 d'abril i 2 de maig.

Com és habitual, es dissenyà un complet programa científic amb diferents tallers, seminaris i cursos teòrics-pràctics, a més de la jornada de comunicacions lliures dels membres del Grup de Treball i també presentacions de productes a càrrec de laboratoris. Per al dos darrers dies es deixaren les sessions tècniques a càrrec dels veterinaris convidats en cirurgia (Don Husle) i ortopèdia (Aldo Vezzoni). A més, l'organització va tenir l'encert en la part lúdica, de mostrar la part més genuïna de l'Illa, un fet que enlluernà els participants. El quarter general del GEVO va ser l'hotel Torre del Mar, a la Platja d'en Bossa, a Eivissa.

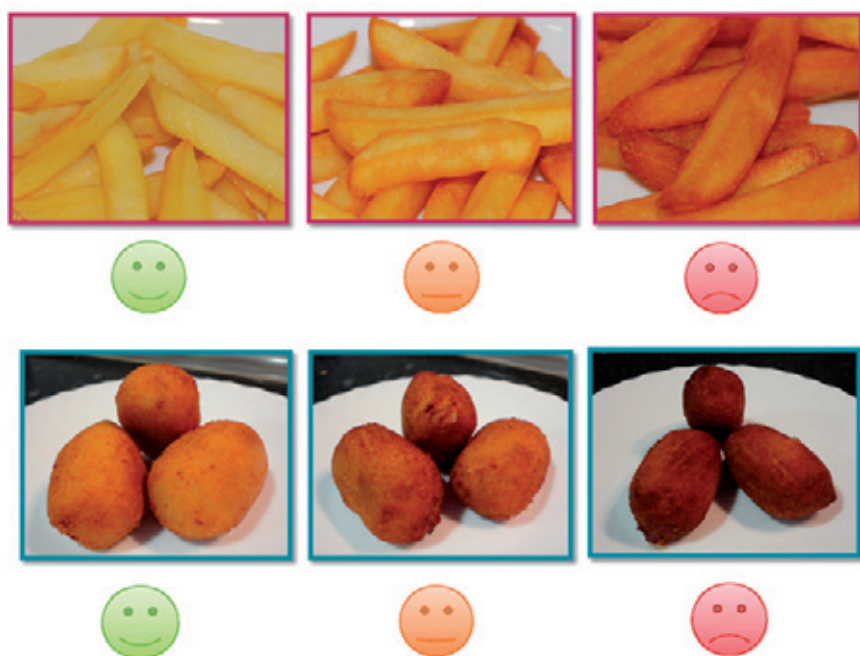
Les jornades resultaren ser tot un èxit d'organització i participació.

Fotos cedides per Joan Riera

La EFSA, preocupada por el riesgo que supone para la salud pública la presencia de acrilamida en los alimentos

El organismo ha emitido una Opinión Científica que concluye que está en niveles que suponen un riesgo para el desarrollo del cáncer en consumidores de todas las edades

Font: AECOSAN

La Autoridad Europea de Seguridad Alimentaria (EFSA) ha vuelto a revisar sus evaluaciones respecto a la presencia de la sustancia química Acrilamida en los alimentos, y el 4 de junio ha emitido una Opinión Científica. En ella, los expertos del Panel de Contaminantes de la Cadena Alimentaria concluyen que los niveles actuales de Acrilamida presentes en los alimentos suponen un riesgo para el desarrollo de cáncer en consumidores de todas las edades.

Aunque no se han obtenido hasta la fecha evidencias de este riesgo mediante estudios en personas, sí se ha podido demostrar en estudios en animales que dicha sustancia y su metabolito glicidina son genotóxicas y carcinogénicas, es decir, que dañan el DNA y causan cáncer.

Pero, qué es la Acrilamida? Se trata de una sustancia química que de forma natural se forma en alimentos ricos en carbo-

hidratos, fundamentalmente en almidón, cuando son sometidos a altas temperaturas de cocción (fritura, horneado, rostido y también procesos industriales a más de 120°C y baja humedad). En estos procesos la Acrilamida se forma por la reacción del aminoácido asparragina con azúcares reductores presentes en determinados alimentos como parte de la conocida reacción de Maillard, que pardea y hace que los alimentos horneados o fritos sean más sabrosos.

Las categorías de alimentos que más contribuyen a la formación de la Acrilamida y a su exposición a las personas son: patatas fritas y chips, café y sus sustitutos, galletas, bizcochos, pan de molde, pan crujiente tipo biscotes y ciertos alimentos infantiles.

Desde que existe preocupación por este tema, que ya se remonta a unas investigaciones que llevaron a cabo cien-

tíficos suecos en el año 2000, la Unión Europea ha llevado a cabo diversas iniciativas para la reducción de la formación de la Acrilamida durante el procesamiento en la industria alimentaria, que se han traducido en la elaboración de una Caja de Herramientas (Tool Box) que comprende recomendaciones para los operadores de la industria alimentaria en todas las fases de la producción, desde la elección de las materias primas, los métodos de almacenamiento, la manipulación y la disminución de las temperaturas de cocción.

Sin embargo un punto clave va a ser a partir de ahora conseguir la disminución de la exposición a la Acrilamida por los productos cocinados en los propios hogares.

En este sentido tanto las autoridades sanitarias nacionales como las asociaciones de afectados por cáncer están lanzando mensajes de recomendación a los consumidores. En el caso de las patatas fritas, se recomienda seguir las instrucciones del envase y usar una temperatura de fritura no más de 170°C, freír cantidades pequeñas, y conseguir preferiblemente un producto final con un color dorado antes que un color marrón oscuro. Esto último también se recomienda a la hora de freír croquetas o filetes empanados, o preparar las tostadas del desayuno.

El informe completo de EFSA puede visualizarse en el siguiente enlace:

<http://www.efsa.europa.eu/en/press/news/150604.htm>

La importancia del asno de raza balear en la mejora de algunas razas extranjeras

Las Islas Baleares han sido desde la antigüedad destacadas como cuna de determinadas razas por su calidad y capacidad para transmitir sus atributos a otras razas foráneas. Ya Diodoro Sículo, historiador griego del siglo I a. C., comentaba en sus escritos que en las Islas se criaban mulos de gran tamaño y extraordinaria fuerza y, siglos más tarde, durante la dominación islámica, los mulos de Baleares, eran muy apreciados por su tamaño y fortaleza en toda la zona de Al Andalus, cotizándose a precios muy superiores que los de las regiones de destino.

La Historia más reciente ha venido a confirmar el aprecio que estos animales han tenido en algunos países europeos y americanos, y el veterinario Antonio Bosch (1859 – 1934), primer presidente electo de nuestro Colegio, en un escrito de la revista "El Agricultor Balear" (Agosto 1893), aparte de corroborar las numerosas y continuas exportaciones que se estaban llevando a cabo desde hacía años a Poitou (Francia), a Países de Centroamérica y finalmente a Estados Unidos, informaba de las medidas legales que la Administración había tomado para asegurar un mínimo de cubriciones de las yeguas por caballos, a los efectos de mantener una población adecuada de ejemplares en pureza para la mejora de las razas de caballos dominantes en aquel tiempo y servir al mismo tiempo al ejército, ya que el boyante comercio de asnos y mulos para la venta fuera de las Islas, motivaba que apenas se realizaran cubriciones sobre yeguas.

Ello indica que la raza asnal balear, muy apreciada en otras regiones, actuó de mejoradora de diversas razas o estirpes, tanto en Europa como en América.

Los datos de salida de animales de esta especie de las Islas, reseñados por el veterinario antes citado, coinciden con los de los historiadores de Estados Unidos, que afirman que la importación de asnos

procedentes de Baleares y más concretamente de Mallorca, se tuvo que sustituir por la de otras regiones españolas y francesas (Poitou, concretamente), porque la Isla había quedado prácticamente vacía de ejemplares para la exportación.

De todas formas, el dato agradable a tener en cuenta es la alta estima en que tenían en Estados Unidos a los animales importados de Baleares, de los que, al menos dos de ellos, figuran en el Registro Fundacional de la American Mammoth Jackstock, creado en 1888; ejemplares que consideraban debían ser el prototipo de asno reproductor para la raza que ellos buscaban, con la finalidad de obtener mulos y mulas que pudieran trabajar en las duras tareas de carga y arrastre en las minas y en los trabajos agrícolas de las zonas áridas del sur del recién creado país americano.

Estos dos animales, rebautizados en el momento de su inscripción en el Libro Registro, figuran como "King of Inca" y "King of Mallorca", constando en la misma, el año de nacimiento, importa-

dor, destino geográfico, características biométricas y premios en el caso que hubiera participado en concursos.

Del King of Inca se consiguió de la Dirección del Registro el dibujo-retrato que figura en el mismo Libro Fundacional, ya que según los criadores de aquella época, reunía todas las características que merecía un animal fundador de la raza.

Desde el punto de vista veterinario, es motivo de alegría contemplar que algunas razas de animales originarias de Baleares contribuyeron a la creación de una nueva raza, que los criadores americanos siguen cuidando con el máximo esmero, y que en Baleares, a través del Libro Genealógico del Asno Balear, los ganaderos y la Administración de nuestra Comunidad Autónoma están reconociendo su importancia histórica y funcional.

TOMEU ANGUERA

Foto cedida per Tomeu Anguera

Jesús López Jiménez

El manescal de Capdepera

Per interessant que pogués ser la vida de Jesús López (que ho és), se fa difícil parar-hi tota l'atenció que un voldria si te planten davant els teus nassos un pa amb oli de truita amb gambes i un altre de formatge menorquí fos. El manescal m'ha citat en la seva clínica, situada a la part baixa de Capdepera, per fer una breu sessió de fotos abans de partir al Cafè l'Orient a "pegar una mossegada". És la seva manera d'afrontar aquesta entrevista: anar a dinar amb un desconegut després d'un matí de feina (i un capvespre lliure, que el dijous és el dia que li toca). Mai sabré si allò que realment preten amb aquests pans amb oli és desviar un poc l'atenció de la seva persona o, simplement, passar una estona agradable conversant sobre ell, la Veterinària i la vida en general. Sigui com sigui, entre mossegada i mossegada sorgeix un home culte, familiar, divertit i actiu que duu gairebé 26 anys guanyant-se la vida amb la seva professió.

Jesús Manuel López Jiménez va néixer a Toledo el mes de setembre de 1962 en el si d'una família treballadora. Al poc temps, els seus pares immigraren a Mallorca a la recerca de feina i Jesús amb un anyet es va fer 'gabellí'. Des d'aleshores sempre ha estat molt lligat al municipi i li ha agradat dur una vida senzilla en el poble. Fa 40 anys, emperò, la vida de l'adolescent era molt diferent a l'actual. Recorda Jesús l'època d'institut quan havien de fer l'hora de camí en bus per recórrer els 30 quilòmetres que separen Capdepera de Manacor, on hi havia l'institut més pròxim. O quan, en arribar l'estiu, havia d'espavilar-se per guanyar uns doblers i treballava a Cala Rajada fent d'allò que li sortia en el sector serveis: hotel, gelateria, discoteca... "No em quedava una altra que treballar per poder estudiar i divertir-me. En aquell moment era dur, però amb el temps te n'adones que el sacrifici és un valor molt valuós. És una llàstima que ara sigui tan complicat fer-li-ho veure a la juvenalla". En aquells temps, Jesús volia ser metge però no va poder i féu dos anys de Biològiques a la UIB abans de marxar a Saragossa a estudiar Veterinària. Recorda aquella època amb una barreja de sentiments trobats,

amb certa ambivalència: per una banda, diu, "tot allò que es movia dins la facultat i la Universitat era ranci, d'un altre temps. El tracte amb els alumnes, el nivell científic i educatiu del professorat pareixia d'un altre segle. Ho recordo un poc com la facultat de medicina que tan magistralment descriu Pio Baroja en *El Árbol de la Ciencia*"; per l'altra, afegeix, "aquells anys me permeten conèixer col·legues i amics espectaculars, com el cas de Jesús Martínez, amb el qual vaig compartir pis, entre altres". De fet, tan bé es trobava Jesús a Saragossa que la seva idea era quedar-hi, però una dona, la seva dona (Asunción), s'interposà en els seus plans inicials i el veterinari acabà tornant a l'Illa.

A Mallorca féu el servei militar. Passà un any a la Carretera de Valldemossa compartint feines amb col·legues com Tomeu Martí, Miquel Mercadal, Ramon Arbona o Pepe Rovira, i també passà bones i fructíferes estones 'foguejant-se' a la clínica veterinària d'Arturo Lope, a Palma, "un gran 'tipo' del qual guardo molts bons records", diu. Després començà la feina de debò: muntà la clínica de petits a Capdepera i començà a treballar com a veterinari rural a Manacor amb Salvador Lluís, que l'acollí com un deixeble i li mostrà la professió. En un principi, aquesta segona faceta li absorbia gairebé tot el temps: "Vaig estar uns anys sense vacances, fent molt quilòmetres pel llevant de Mallorca dedicant-me a patologies bovines, parts i reproduccions. Paral·lelament, vaig engegar l'ADS d'oví d'Artà, que vaig deixar poc després per falta de temps. Vaig conèixer a molts

de pagesos i moltes explotacions i, sincerament, el sector primari és un món autèntic que deixa empremta. Per això, pel contacte que he tingut amb aquest sector, més mal me fa veure la degradació que progressivament va patint. És una autèntica llàstima".

A principis dels anys 90, després de diversos anys treballant al camp i coincidint amb la crisi de la indústria lletera a l'Illa, el manescal decideix focalitzar la seva feina cap a una altra banda i es concentra per complet en la clínica de petits, que havia evolucionat considerablement en aquell període.

Des de llavors, Jesús ha fet una clínica generalista de proximitat, dirigida eminentment als residents, amb una mudança a l'actual local, que féu l'any 97, i que li serví per modernitzar el que tenia. Amb no massa competència, ha sabut dirigir el negoci per viure-hi amb folgança i, en aquests darrers anys, descobrir altres aficions que practica sovint. Entre elles destaquen la marxa nòrdica i la natació en aigües obertes. Ell i la seva dona s'han ajuntat amb un grup d'amics i practiquen aquestes disciplines regularment. "Comences anant a caminar un poc, te vas aficionant i acabes necessitant fer activitat física. A Capdepera i voltants hi ha afició per la marxa nòrdica i saps que sempre trobaràs algú que te pugui acompanyar", explica. "En canvi -afegeix- el fet d'anar a nedar és diferent. Vaig començar acompanyant la meua dona de manera esporàdica quan érem a Betlem (on hi tenen una casa) i poc a poc ens anà atrapant fins el punt de posar-nos el neopren, les ulleres i les aletes i passar unes hores en remull en bona companyia".

Els pans amb oli ja són història. Segurament per la seva culpa m'he perdut alguns detalls importants de la vida de Jesús. Però la conversa segueix. Els amics, l'educació dels fills (té una nina de 14 i un nin de 12 anys) o la vida de poble són alguns dels temes que s'aborden en una agradable sobretaula que va arribant al seu final perquè els dos tenim feines. Ha estat un plaer conèixer el manescal de Capdepera.

Una nova 'ca nostra'

El Col·legi ha adquirit un pis a Palma que es convertirà en la seva nova seu social, que servirà per millorar les condicions de feina, l'atenció al col·legiat i modernitzar la imatge

8

En l'any 2007 el COVIB celebrà el centenari de la seva constitució. En els mesos previs sorgiren un grapat d'idees des de la pròpia junta, i també de fora, per fer més visible i notable aquesta històrica onomàstica. Es detectà que algunes d'aquestes idees eren males de portar a terme pels condicionants d'espai que tenia (i té) el COVIB en la seva seu immediatament la Junta obrí el debat

sobre la conveniència o no de donar una passa cap a la modernitat i ampliar la seu. Es tractava, evidentment, d'un debat a llarg termini per la dimensió del projecte i les grans implicacions econòmiques i logístiques que tenia, però un debat que ben prest es decantà pel sí. L'any 2009 començaren les gestions, però prest vingueren temps de crisi, incerteses i altres assumptes més urgents i immediats que returaren el projecte. Tot i això, continuava endavant, en silenci. Ha estat enguany quan la junta ho ha anat tancant tot i ha estat en disposició de fer una proposta detallada de nou local social.

El passat dia 7 de maig, vàries desenes de col·legiats es varen reunir a la seu central de BMN, a Palma, convocats a l'Assemblea General Extraordinària del COVIB, per prendre una decisió a favor o en contra del projecte presentat per la junta. Es tractava de la planta principal de

l'edifici modernista 'Can Segura', format per dos locals que sumen 432 metres quadrats, en el n°2 de l'Avinguda Comte de Sallent, a Palma. La majoria del assistents decidiren donar el seu consentiment a l'operació. Dels 67 vots que se varen emetre en total, 57 foren favorables a la compra, 8 contraris i 2 en blanc. Ramon García havia explicat prèviament els detalls del procés, presentà l'informe econòmic i donà a conèixer les condicions de finançament que havia aparaulat el Col·legi, unes condicions que, assegurà, no suposaran cap cost addicional als col·legiats. Se feren nombroses preguntes i s'alternaren felicitacions amb crítiques. L'assemblea va poder ser seguida per videoconferència pels col·legiats de Menorca, Eivissa i Formentera, els quals evidentment també emeteren el seu vot.

En paraules del president del COVIB, el nou local "servirà per millorar les con-

El COVIB convocà l'Assamblea General Extraordinària per votar "sí" o "no" a la compra del local. S'emeteren 67 vots, 57 dels quals foren favorables a l'operació

dicions laborals del nostre personal, l'atenció al col·legiat i multiplicarà la possibilitat d'organitzar activitats. A més, millorarà la imatge del COVIB i, paral·lelament, la projecció pública del nostre col·lectiu. Consideram que és el moment i l'oportunitat idònia per pujar un esglaó, fer-nos més visibles i incrementar el nostre prestigi públic, però, especialment, és una decisió encaminada als veterinaris del futur. Serà el llegat que deixarem tots nosaltres als col·legiats de demà".

Compra i reforma

Una vegada closa l'assemblea i amb el sí dels col·legiats, Ramon Garcia manifestà: "Ara comença allò més complicat". I així és. La junta féu efectiva l'opció de compra en els dies successius i començà les reunions amb l'arquitecte que s'encarregarà de fer la reforma. A més, s'han negociat unes bones condicions per a la compra del nou mobiliari. Després de l'estiu s'intensificaran les feines i la feina de camp i s'espera que el local estigui llest de cara a final d'any. Aleshores ja només faltaria que tots els col·legiats i col·legiades s'hi sentin com a ca seva.

ATV: Les altres mans del veterinari clínic de petits

La figura de l'auxiliar tècnic veterinari ha crescut exponencialment en els darrers anys, convertint-se en un punt de referència de la feina diària de clínica; Palma n'acollí el 3er Congrés, organitzat per AVEPA, els passats dies 30 i 31 de maig

10

D'uns anys ençà, el col·lectiu d'auxiliar tècnic veterinari (ATV) ha experimentat un auge important en el sector clínic espanyol, seguint el camí marcat prèviament en altres indrets com els Estats Units, el Regne Unit i França. L'ATV ha assumit major responsabilitat en el dia a dia de la clínica i no sols a nivell d'infermeria, sinó també en tasques de gestió, vendes i atenció al client. Aquest canvi de rol, precisament, centrà la temàtica del III Congrés d'ATV's que els passats 30 i 31 de maig se va celebrar a Palma. La trobada, organitzada per AVEPA, és la tercera d'aquestes característiques que se porta a terme a Espanya després de les de

Màlaga i Alacant i comptà amb una ampla representació de professionals vinguts i vingudes de diferents llocs de la geografia espanyola (segons els organitzadors, el 50% dels assistents eren de fora de les Illes). En total, 95 assistents.

Per altra banda, cal destacar la intervenció que varen tenir varis col·legiats del COVIB, impartint algunes de les xerrades, com va ser el cas d'Amparo Ortúñez, Fernando Mir, Jaume Roig o Esteve Pujol, a més dels ATV's dels Hospital Canis i Aragó, Guillem Félix i Eva Sureda, respectivament, els quals posaren de relleu les seves corresponents experiències en diferents situacions.

Dins el Congrés va tenir lloc l'exposició de pòsters clínics, sent un total de 15, que varen ser presentats pels participants, i que demostraren el nivell que existeix actualment en aquest camp. El que també quedà clar; va ser que la d'ATV continua sent de moment una professió eminentment femenina, ja que el 90% d'assistents al Congrés foren dones.

Demanada als col·legiats participants la seva opinió sobre la figura de l'ATV en la tasca clínica diària a les Illes, les respostes no donen lloc a cap dubte. En aquest sentit, Fernando Mir, de la CV San Fernando, opina que "són indispensables dins una clínica veterinària, si bé la seva

“L’auxiliar cada vegada té un paper més essencial i més important. Una clínica veterinària moderna no es pot concebre sense un/a bon auxiliar” apunta Jaume Roig

tasca variarà segons el tipus de centre. A la majoria de les clíniques mitjanes, les ATVs fan principalment feina d'administratives, neteja i donen un cop de mà al manescal durant una cirurgia o per subjectar un animal. Només els hospitals poden permetre's tenir ATVs que facin tasques pròpies com assistència al veterinar, ajudant de cirurgia...". Amparo Ortúñez, del Centre Veterinari Vilazoo, diu que un ATV és fonamental en un centre veterinari però no crec que existeixi una opinió unànime en el sector". La veterinària, a més, considera imprescindible diferenciar les figures d'auxiliar, recepcionista, perruquer; "perquè no són el mateix", diu, i afegeix una interessant reflexió per analitzar la situació actual: "Pensem en els ATVs com a auxiliars amb una funció semblant dels infermers d'humana, però el problema amb el qual ens trobam és que haurien de ser un recolzament de la feina del veterinar, però moltes vegades, fins que donen aquest suport, passen molts de mesos de formació al costat del manescal perquè generalment no solen arribar amb una bona base teòrica ni pràctica. El veterinar es converteix en el 'supervisor' i la seva formació acaba depenent 100% d'ell, i no hauria de ser així". Jaume Roig, de la CV Zooclínic, considera que "l'auxiliar cada vegada té un paper més essencial i més important. Una clínica veterinària moderna, per petita i modesta que sigui, no es pot concebre sense un/a bon auxiliar. No només per ajudar al veterinar, sinó en la seva major part

per tractar amb els clients i amb els pacients. El paper de recepcionista també és vital. És el primer contacte que té el client amb la clínica i és la nostra "cara visible". No conec en profunditat l'opinió dels meus col·legues, però pens que la gran majoria valorem molt la feina d'auxiliar i més que un cost empresarial ho consideram un centre de producció, igual que pot ser el quiròfan, els RX o la perruqueria. És una font d'ingressos". Esteve Pujol, de Canis Mallorca, titlla de "bàsica" la figura de l'ATV. "Tant per ajudar els veterinaris com per gestionar els animals a hospitalització, cirurgia, exàmens complementaris... necessitam de la seva ajuda sempre. La figura de l'ATV no és una secretària o recepcionista, és molt més, el treball que desenvolupa és tan important que a la nostra pràctica diària no podríem funcionar sense ella".

Interrogats sobre la relació entre tenir o no ATV segons, per exemple, les dimensions de la clínica o consultori, per qüestions de volum de feina i cost empresarial, Mir opina que "a una clínica petita o consultori per ventura li pot resultar més interessant contractar un manescal que ho pugui fer tot que no una ATV. Així, no és estrany trobar clíniques on hi fan feina 2 o 3 manescals sense que hi hagi cap ATV". "La cosa canvia —reflexiona— a països com França o Anglaterra on, de forma més lògica, és freqüent trobar pocs manescals i molts ATVs a cada clínica. Així és com crec que hauria de ser, ja que el manescal pot prendre decisions mentre els ATVs de formació poden fer bona part de la feina tècnica d'una clínica. A Espanya hi ha moltes clíniques petites i una gran oferta de veterinaris, per tant, molts veterinaris fan feina d'ATV. I aquesta

tendència no s'invertirà en el nostre país. No obstant, sí que penso que el col·lectiu d'ATVs creixerà i s'interessarà més per la seva formació. Trobo que hi hauria d'haver qualche tipus de grau mig o grau superior per les ATVs o per treballar amb animals. Una alternativa oficial als cursos de formació privada oferts actualment". Per la seva banda, Ortúñez insisteix en que "fa falta consolidar la figura de l'ATV, i la manera de fer-ho és mitjançant la formació (que seria fonamental i imprescindible que fos uniforme i reglada) i un nivell imprescindible de professionalitat i

12

bon tracte (que ho són) per a que en qualsevol clínica poguessin oferir un millor servei i obtenir més ingressos per no haver de decidir mai entre, per exemple, un quiròfan i un ATV". Segons Roig, "avui dia jo no concep un centre veterinari sense un auxiliar. En tot cas, els que poden prescindir-ne serien els veterinaris a domicili, però no aquells que treballen en un lloc fix i tenen un portal obert al públic". En pareguts termes s'expressa Pujol: "Qualsevol centre hauria de comptar amb un ATV. És cert que en funció de l'estructura i volum del centre, la seva feina serà diferent, però sempre serà la de desenvolupar tasques de recepció i venda en centres més petits o gestionar material, 'stock', hospitalització, quiròfan en llocs més grans. Generalment, els propietaris es senten bé parlant amb l'auxiliar, de vegades millor que amb el veterinari, i per això crec que la seva figura es bàsica".

Convidats de nivell

Fernando Mir intervingué en el Congrés com a especialista en reproducció de petits animals i parlà sobre l'esterilització de cans i moixos i sobre el maneig de la cussa ges-

tàries i fúngiques, fent especial esment en el seu potencial zoonòtic, contagi entre animals i mesures higièniques a tenir en compte. "És evident que els ATVs no han de diagnosticar ni tractar cap malaltia, però sí

haurien de conèixer al manco les més freqüents, com ara la dermatofitosis, un fet que facilitaria la comunicació amb el propietari, ja que tot l'equip hauria de 'xerrar el mateix idioma' i que, a més, és crucial per mantenir la clínica en condicions òptimes", explica.

Jaume Roig dissertà sobre les claus d'èxit en la clínica. "Vàrem parlar bàsicament que els clients són la nostra font d'ingressos i d'aquelles coses que fan que aquests clients vulguin tornar a la nostra clínica veterinària. Vàrem parlar d'allò que 'enamora els clients': pautes, maneres de treballar; comunicació, coses que s'han de fer i allò que no s'ha de fer per aconseguir clients fidels que recomanin el nostre centre veterinari als seus amics", explica Roig. Esteve Pujol, per la seva part, va parlar de la gestió de ferides. Considera el manescal de Canis que "és cert que és un tema que a vegades correspon més al veterinari, però me sembla molt important que els auxiliars sàpiguen com es gestiona una ferida, les seves etapes fins a la curació, els mètodes de tancament i saber quan una ferida evoluciona bé o no".

Las resta de ponents varen ser representants de cases comercials i els dos ATVs abans esmentats. Eva Sureda, d'Aragó, xerrà sobre l'administració de fàrmacs en un hospital veterinari, mentre que Guillem Félix, de Canis, ho féu de fluidoteràpia.

tant, el part i les distòcies. Mir explica que "vaig orientar les xerrades a les principals preguntes que els clients els podem demanar i als punts més importants que considero que un ATV ha de saber". Amparo Ortúñez xerrà sobre dermatopaties parasi-

Les urnes obren la porta a un nou Govern a Balears

La socialista Francina Armengol presideix el nou Executiu, en el qual Vicenç Vidal ocuparà la cartera de Medi Ambient, Agricultura i Territori, i Patricia Gómez la de Salut

tensions i els seus acords, han desembocat en un gran pacte polític per conformar el nou Executiu.

En aquesta conjuntura, Francina Armengol ha format un Govern en el qual, d'una manera o l'altra, hi estan representades aquelles formacions. D'entre les 10 Conselleries que s'han format, destacar el nomenament de la socialista Patricia Gómez Picard com a consellera de Salut, i de Vicenç Vidal (MÉS), com a conseller de Medi Ambient, Agricultura i Pesca. Aquestes són les dues àrees de gestió de l'Executiu que més sinèrgies mantenen amb la professió veterinària i, per tant, amb el COVIB. El president del Col·legi, Ramon Garcia, si bé ja ha pogut intercanviar unes impressions amb la nova consellera, té la intenció de demanar-li cita per oferir-li la seva col·laboració i transmetre-li la situació actual de la professió, la seva problemàtica i reivindicacions sobre alguns temes específics. El mateix es farà amb el conseller Vidal i amb altres responsables institucionals, l'àmbit de gestió dels quals tingui relació directa amb la tasca de col·legiats i col·legiades.

Patricia Gómez

Una Vicepresidència i 10 conselleries

El novè Govern de les Illes Balears està format per una Vicepresidència i 10 conselleries, una de les quals, la d'Innovació, Recerca i Turisme, s'ha integrat en aquella i estarà comandada per l'econacionista Biel Barceló. La resta són les de

Presidència (Marc Pons); Hisenda i Administracions Públiques (Cati Cladera); Educació i Universitat (Martí March); Serveis Socials i Cooperació (Fina Santiago); Treball, Comerç i Indústria (Iago Negueruela); Territori, Energia i Mobilitat

Vicenç Vidal

(Joan Boned) i Participació, Transparència i Cultura (Esperança Camps).

En la seva intervenció de benvinguda als nous membres del Govern, el dia de la presa de possessió dels seus càrrecs, la presidenta del Govern digué que "comença un temps nou a les Balears, amb un govern que té un full de ruta clara, preparat per a governar, amb persones que coneixen bé la seva matèria, obertes a escoltar i amb experiència".

El president del COVIB, Ramon Garcia, ha demanat cita per reunir-se amb els titulars de Salut i Medi Ambient, Agricultura i Territori per posar-se a la seva disposició i exposar les preocupacions del col·lectiu veterinari

Francina Armengol s'ha convertit en la primera dona en ser presidenta de les Illes Balears. La socialista és la cap visible de la novena legislatura d'aquesta CCAA des del passat 2 de juliol, quan va prendre possessió del seu càrrec. Els pactes han resultat decisius per consolidar allò que sembla que indicaren les urnes el 24 de maig, quan les eleccions municipals i autonòmiques donaren un gir a l'esquerra al mapa polític balear. El Partit Popular va ser la força més votada però perdé més suport que mai (més de 70.000 vots respecte al 2011) i tot l'interès es centrà en veure el que eren capaces de fer les tres forces que venien a continuació: PSIB-PSOE (que també perdé sufragis, uns 20.000), Més per Mallorca (i per Menorca) i la incipient Podem. Moltes setmanes de reunions, amb les seves

Balears té a la fi el seu Decret de Zoonosis

Manté l'obligatorietat de la vacunació contra la ràbia en cans a partir dels 3 mesos, entre altres coses

Després de molts de mesos de feina, el passat mes d'abril el Consell de Govern va aprovar el decret pel qual es regulen

les mesures de control, prevenció i vigilància epidemiològica de la ràbia en animals i altres zoonosis en animals de companyia en l'àmbit de les Illes.

El Decret incideix en alguns aspectes com la obligatorietat de la vacunació contra la ràbia, a partir dels tres mesos d'edat per a tots els animals de l'espècie canina, o la obligació per als veterinaris

de comunicar a la Direcció General de Medi Rural i Marí les malalties que diagnosticuin en l'exercici clínic, en particular la ràbia, l'equinococcosi i la leishmaniosi.

Entre les malalties transmissibles la ràbia ocupa un destacat lloc, tant per la seva distribució mundial com per la gravetat clínica. Encara que actualment la comunitat autònoma de Balears és una zona lliure pel que fa a la ràbia terrestre, la seva proximitat geogràfica amb països endèmics, especialment el Nord d'Àfrica i Europa de l'Est, i la facilitat de moviments i entrades a les illes de persones i animals comporta que sigui imprescindible mantenir les mesures adequades per prevenir i vigilar la seva aparició.

El COVIB, que realitzà algunes alegacions, ha valorat positivament el text en el seu conjunt, i creu que és una eina necessària en la legislació autonòmica i que contribuirà a tancar alguns buits existents en un camp tan sensible per a la salut com són les zoonosis en animals de companyia. A més, té previst celebrar després de l'estiu algunes jornades per explicar els detalls del Decret de Zoonosis i resoldre dubtes o altres qüestions que plantegin els col·legiats.

14

Un front comú col·legial reclama al secretari d'Estat d'Hisenda, Miguel Ferre, la reducció de l'IVA veterinari

Foto cedida per COLVET

Seguint amb el treball iniciat per l'Organització Col·legial Veterinària i per diferents ens col·legials i veterinaris de diversos àmbits, les organitzacions col·legials d'Astúries i Andalusia varen mantenir el 6 de juliol una reunió amb el secretari d'Estat d'Hisenda, Miguel Ferre,

per reclamar la reducció de l'IVA aplicada al sector clínic veterinari, que el 2012 es va elevar del 8 al 21%.

El front comú col·legial, que ha vingut liderant des de 2012 la reclamació de la baixada de l'IVA al costat d'altres presidents de Col·legis d'Espanya, lliurà en la seu del Ministeri d'Hisenda a Madrid, al representant del Govern de la Nació, un dossier explicatiu en el qual es documenta i argumenta les greus repercussions que la pujada de l'IVA ha tingut per al sector veterinari. Es traslladà al Govern que la mesura ha posat en greu risc l'estabilitat econòmica del sector i el manteniment de l'ocupació, amb tancaments de clíniques i pèrdues econòmiques

de més del 20%, sense oblidar les conseqüències negatives que està provocant en la Salut pública pel descens de les cures veterinaris a les mascotes i l'augment dels abandonaments.

A més, els representants d'Astúries i Andalusia posaren de manifest la discriminació dels veterinaris amb altres especialitats sanitàries a les que no s'aplica l'IVA tot i tenir la mateixa finalitat de prevenir, diagnosticar i tractar la Salut Pública. Miguel Ferre, per la seva banda, reconegué haver entès millor els problemes del sector i assegurà que estudiarà la situació dels veterinaris des d'una anàlisi més detallada i completa, a fi d'incloure'l en una futura reforma fiscal.

Antibiòtics, els justs i necessaris

El Consell de Col·legis Veterinaris d'Espanya llança una campanya informativa a nivell estatal en col·laboració amb l'Agència Espanyola del Medicament i Productes Sanitaris

L'Agència Espanyola de Medicaments i Productes Sanitaris (AEMPS) i el Consell General de Col·legis Veterinaris d'Espanya, presidit per Juan José Badiola, han engegat aquest estiu una campanya informativa sobre el correcte ús dels antibiòtics a nivell estatal. Sota el títol 'Antibiòtics, els justs i necessaris', la campanya llança un missatge a la ciutadania de que el veterinari és l'únic que pot decidir i prescriure l'antibiòtic adequat, sempre en funció de l'examen clínic i de les anàlitzes, i també alerta del perill que pot implicar no fer-ho.

Demana també la campanya al propietari d'animals de companyia respecte rigorós per les dosis, la durada i el mode d'administració del tractament per aconseguir un resultat òptim.

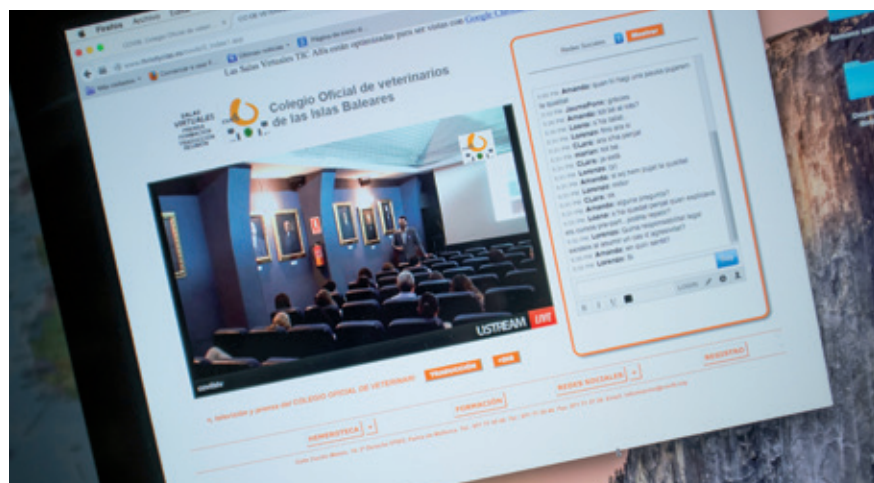
El COLVET i l'AEMPS han editat centenars de díptics informatius, que han estat distribuïts entre diferents Col·legis, els quals, a la seva vegada, els remetran als seus col·legiats.

El díptic reflecteix la importància que tenen els antibiòtics en la medicina moderna, explica quins són els efectes del seu mal ús i es detén a explicar l'antibiòtic-resistència (capacitat de resistència de les bacteries a l'acció dels antibiòtics), oferint també unes pautes i consells per lluitar contra ella.

Els pilars de l'autorresistència són la higiene diària de l'animal, la neteja dental i d'oida, rentar-se les mans després del raspallat de l'animal o mantenir net el llit, entre d'altres, assenyalen el díptic.

El curs d'etologia clínica enceta l'oferta de cursos del col·legi mitjançant el sistema de l'aula virtual

15

L'aula virtual tic-alfa és un espai 'on line' que ha contractat el COVIB mitjançant el qual es pot seguir a distància, des de l'ordinador o qualsevol altra dispositiu electrònic connectat a internet, qualsevol activitat que se porta a terme en un altre indret. L'objectiu no és un altre que el de facilitar als col·legiats l'oferta for-

mativa salvant les distàncies geogràfiques i temporals, i permetent així que puguin seguir les diferents jornades o cursos que s'organitzen periòdicament sense la necessitat de desplaçar-se a Palma (lloc en el qual se solen realitzar).

El passat 9 de maig es va provar amb èxit aquest sistema, coincidint amb una

jornada sobre clínica de petits animals. Concretament, sobre 'Aproximació a un cas d'etologia clínica. Actualització de conceptes i tractaments de problemes bàsics', una activitat que comptà amb les exposicions de Tomàs Camps, veterinari mallorquí, president del grup d'etologia d'AVEPA i diplomad pel Col·legi Europeu de Benestar Animal i Medicina del Comportament (ECAWBM). Els objectius de la jornada varen ser, per una banda, aprendre a fer un abordatge ampli de qualsevol cas d'etologia i, per l'altra, exposar els nous avanços en el diagnòstic i tractament dels problemes de comportament més freqüents del ca. Es parlà de l'agressivitat canina cap a la família, dels tractaments de l'ansietat per separació i del tractament pal·liatiu als renous forts, entre altres assumptes. La jornada, que es portà a terme en el Col·legi de Metges, complí amb les expectatives que havia generat i l'experiència de difondre-la mitjançant l'aula virtual va ser positiva.

Curs de medicina interna i reproducció equina a Son Pardo

L'Hipòdrom de Son Pardo acollí els passats 9 i 10 d'abril en les seves instal·lacions un curs de medicina interna i reproducció equina, organitzada pel COVIB dins la línia formativa de clínica i sanitat animal i acreditada per la Comissió de Formació Continuada de Professions Sanitàries de les Illes Balears. Els ponents varen ser Mª Luisa Rodríguez, llicenciada en Veterinària per la Universitat Complutense de Madrid i responsable en neonatologia i medicina interna a l'Hospital Equí de Morette (Bèlgica); i

Jordi R. Miró, responsable del servei de reproducció equina de l'Hospital Clínic Veterinari de la UAB.

Entre altres temes, el primer dia es parlà d'interpretacions d'analítiques, d'anèmia en el cavall, d'obstrucció esofàgica, de com actuar davant una crisi respiratòria, d'urgències en un poltre neonat o de com abordar un cas neurològic. En la segona jornada es tractaren altres qüestions com ecografies ovàrica i de gestació, els problemes de fertilitat del semental o la conservació de semen, entre altres.

Seminari de citologia clínica a càrrec de Gerhard Loesenbeck

La jornada va ser impartida íntegrament en anglès

El manescal i especialista en patologia veterinària Gerhard Loesenbeck impartí el passat 11 d'abril a Palma (COMIB) un seminari de citologia clínica en el qual comentà els errors habituals que se cometien per una mala obtenció i realització de mostres i quins falsos diagnòstics es poden crear. Es repassaren les bases de la citologia inflamatòria i la citologia tumoral a través d'exemples, així com les seves possibilitats i limitacions. El seminari s'impartí íntegrament en anglès.

Curs d'acreditació de director d'instal·lacions de radiodiagnòstic

Durant uns dies del mes de maig va tenir lloc a Palma el curs d'acreditació de director d'instal·lacions de radiodiagnòstic, unes sessions teòriques i pràctiques que se varen realitzar a cavall entre les sales del Col·legi de Metges i les instal·lacions

de l'Hospital Canis Mallorca, on se celebraren les 4 hores pràctiques del darrer dia. Els ponents varen ser Raül Medina, director de divisió de formació d'ACPRO TÜV-NORD i codirector del curs; Josep Baró, cap de protecció radiològica d'ACPRO i codirector del curs; i els tècnics experts en protecció radiològica, Laura Morron, Àngel Màrquez i Josep Mª Bonastre. El curs tenia per objectiu l'acreditació del personal que dirigeixi o operi equips de rajos x de diagnòstic mèdic i seguís els objectius i previsions del condicionat d'homologació del Consell de Seguretat Nuclear i la instrucció IS-17 del CSN sobre homologació.

Conferència sobre reproducció porcina

La sessió va tenir lloc al polígon de Son Fuster

Javier Gil, veterinari especialista en reproducció porcina i assessor independent que ha desenvolupat treballs d'investigació en inseminació artificial en el bestiar porcí, i Javier Abadías, veterinari del servei tècnic porcí de Laboratoris Zoetis, impartiren el 7 de maig a la seu central de Sa Nostra-BMN, al polígon de Son Fuster de Palma, una conferència dirigida a veterinaris sobre reproducció porcina. S'abordà a la xerrada l'ús d'hormones per al tractament de la infertilitat estival i el control de l'olor sexual en els porcs i el zel indesitjat en truges d'esquer.

Poster presentat per les ATV's de l'Hospital Canis Mallorca en el III congrés d'AVEPA per a auxiliars veterinaris-ATV:

Lorea Urbano · Aina Riera · Catalina Mañas · Guillem Félix · Nuria Amengual · Maite Van Der Maelen · Lluís Riera (DVM)

Se presenta a nuestro hospital una perra de parto, de raza pastor alemán, de 3 años de edad y 35 Kg. de peso, siendo ésta además primeriza. El propietario no sabe cuánto tiempo lleva de parto ya que no ha estado vigilada. Se aprecia pérdida de líquido de color verdoso por la vulva con contracciones vigorosas de más de una hora de duración y temperatura rectal de 39.1°C.

Realizamos una radiografía en donde se observan 10 cachorros, estando uno de ellos colocado en el canal de parto. En la palpación vaginal el veterinario localiza el cachorro pero siendo imposible sacarlo de forma manual. Se procede a realizar una analítica y hemograma completos para determinar si la perra necesita estabilización, estando todos los parámetros dentro de la normalidad. Para determinar el grado de sufrimiento fetal realizamos una ecografía donde apreciamos que el cachorro encajado no presenta latido cardíaco y el resto sigue aún con vida, pero con un descenso de la frecuencia cardíaca importante, compatible con estrés fetal, por lo que planteamos al propietario realizar una cesárea de urgencia.

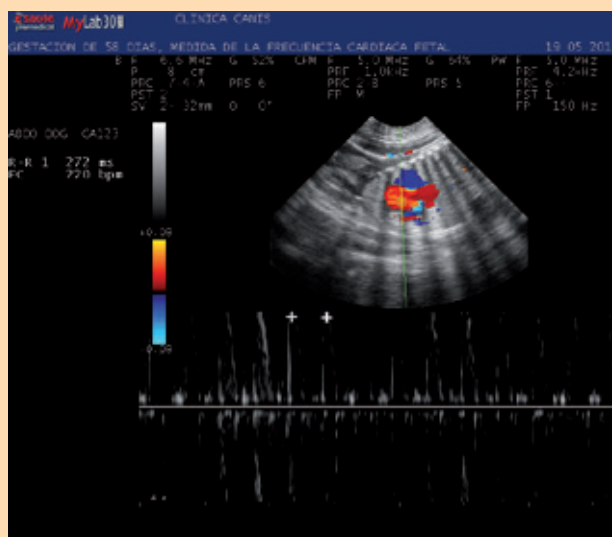

Foto cedida per Hospital Veterinari Canis Mallorca

Resolució a la pàgina 22

col·legi

17

Altes

1023 - Juan Cavaller Fortuny

Des de l'1 d'abril de 2015

1024 - Ruth Lora Fuenzalida

Des de l'1 d'abril de 2015

1025 - Gabriela Paula Picó Durán

Des de l'1 d'abril de 2015

1026 - Alba Alcaraz García

Des de l'1 d'abril de 2015

1027 - Gabriel Fiol Roig

Des de l'1 d'abril de 2015

1028 - Silvia Melero Soler

Des de l'1 d'abril de 2015

1029 - Eva Amargós León

Des de l'1 d'abril de 2015

1030 - Anna Tomás Sanganís

Des de l'1 d'abril de 2015

1031 - Jana Cano Vitores

Des de l'1 de maig de 2015

732 - X. Egurrola Hormaetxea

Des de l'1 de maig 2015

Recol·legiació

1032 - Jordi Quirós Oliver

Des de l'1 de maig de 2015

1033 - Elena N. Llinás Basterra

Des de l'1 de juny de 2015

1034 - Marta Martínez Cordón

Des de l'1 de juny de 2015

Baixes

982 - Blanca Herrán Arnáiz

Des del 17 de març de 2015

750 - Francisco Cantero Fdez.

Des de l'1 d'abril de 2015

956 - Laura Moll Bagur

Des del 30 d'abril de 2015

691 - Horacio R. Ruiz Gutiérrez

Des de l'1 de maig de 2015

1022 - Pablo González Villoria

Des del 2 de juny de 2015

Volem una revista més participada

Des de **VETERINÀRIA** intentem que totes les col·legiades i col·legiats puguin sentir-se participants de la revista, ja sigui amb casos clínics, escrits i/o opinions sobre qualsevol tema relacionat amb la feina del col·lectiu. També us animem a que envieu una fotografia vertical, en format digital i amb definició suficient per tal d'il·lustrar la pàgina 2 de la publicació. A poder ser, la imatge hauria de guardar relació amb la veterinària o els animals i serà publicada juntament amb el nom, llinatges i nº de col·legiat del remitent. Podeu enviar les imatges als e-mails: administracio@covib.org o jsans@dirkom.com i aniran publicant-se per estricte ordre de rebuda sota la supervisió de Jaime Reina. Gràcies per col·laborar!!!

Voleu que els vostres col·legues coneguin com i on feis feina? Si estau interessats en que la vostra clínica surti a la revista **VETERINÀRIA**, no heu de fer res més que posar-vos en contacte amb el Col·legi mitjançant la pàgina web www.covib.org

La Ribera Veterinaris

Les voluntats dels veterinaris Esther Riera (Palma, 1979) i Manuel Ruiz (Ciudad Real, 1978) confluïren en meitat d'alguna de les interminables guàrdies que feien quan treballaven a Palma, el 2008. Uns anys de molta feina (i aprenentatge) i una mateixa idea de negoci els varen impulsar a donar la passa de crear la seva pròpia consulta, a la seva manera, amb els seus criteris. Diu Esther que "crec que tot ha anat fluint de manera natural, sense massa dificultats, ni tractes, ni concessions de cap tipus per a cap dels dos". En Manu, que acaba d'arribar, ho ha sentit i assenteix. "És així", confirma. Somriuen. És dijous. Són les 14:05 hores i les reixes blanques que cobreixen la porta principal estan tancades. Però la clínica no. He de tocar dos cops el timbre perquè a l'interior encara s'hi treballa. "Aprofitam per acabar dues feines", explica Esther mentre me convida a passar:

La Ribera Veterinaris està situada a 'Some-times', entre la Platja de Palma i l'Arenal. És una barriada madura que fa uns anys experimentà una notable expansió, amb la construcció de molts apartaments amb zones de jardí, parcs, comerços i un bon grapat de residents habituals. També hi ha hotels, negocis i habitatges de temporada, però es tracta d'una zona que ni de bon tros queda deserta en els mesos hivernals. Esther explica el seu concepte de negoci: "És fer clínica de barri, de proximitat. Una feina molt personalitzada amb el pacient i el client. Teníem molt clar que en principi no volíem fer res d'urgències i que derivaríem aquest servei i tota aquella feina que es sortís de les nostres especialitats. Creiem en treballar fins on arribam. La resta se'n va cap els col·legues". Demanats sobre què fan, Manu apunta "clínica de petits en general, cans, moixos i petits mamífers, i molta feina de derma-

Fitxa

Nombre de la Clínica: La Ribera Veterinaris.

Titulares de la clínica: Esther Riera i Manuel Ruiz.

Dirección: C/ Fotja, 8. La Ribera. Can pastilla. Palma. Telèfon: 971 263 655. www.lariberaveterinaris.es

mail: laribera.veterinaris@gmail.com

Tenéis abierto desde: 1 de juliol de 2009.

Equipo humano que conforma la clínica: 2 veterinaris i 2 auxiliars tècniques veterinàries i 1 perruquera.

Equipo técnico: Rx, ecografia, laboratori complet, quiròfan, hospital de dia.

Especialidades: Medicina preventiva, dermatologia, cirurgia general, endocrino

Servicios: Tienda especializada, peluqueria perros y gatos.

Servicios externos: Fisioterapia, Ecocardiografía, Traumatología.

tologia. De fet, ens remeten casos d'altres clíniques. Però, per exemple no tocam cardiologia, traumatologia ni neurologia".

Compraren el local en gener de l'any 2009 i la clínica va obrir en juliol. En realitat són dos locals junts, convertits en un, d'uns 120 metres quadrats, als quals s'hi ha d'afegir un petit pati que dona a la façana principal. "Canviarem tot el que hi havia. Tirarem les parets i dissenyarem una clínica segons el que pensàvem que havíem de menester; sense més pretensions", apunta Esther. Posaren envans i distribuïren l'espai en funció de les seves previsions. La clínica té dues consultes; un magatzem; una estada que és hospitalització, amb un espai per a infecciosos, quiròfan i laboratori; sala de rajos i ecografia; perruqueria; recepció i tenda i un bany. A més, té una habitació secreta que, m'adverteixen, no sortirà a les fotos però que Manu sí me mostra, i que és la sala de descans, en la qual regna un escrupolós ordre dins el desordre. Allà es canvien, estudien, treballen... La clínica té finestres que donen al carrer però no és especialment lluminosa. No obstant, sí que es nota la 'feina' del sistema d'il·luminació, el qual dona molta claror a totes les estades. Per altra banda, tot i la presència de blanc, els colors verd i morat (o magenta) marquen la seva personalitat (i imatge corporativa, dissenyada a partir de l'obra d'una amiga ceramista). El verd és el color prefe-

rit de Manu i el magenta és el seu oposat (o parella) en el cercle cromàtic, i els dos tenen un fort protagonisme tant en el mobiliari de la clínica com en els uniformes del personal. Quant al personal, al marge dels dos manescals, La Ribera compta també amb dues ATVs, Cristina Quintana i Estefanía Herrando, que s'incorporaren en anys successius i que són "primordials" per fer una bona feina integral, i una perruquera Manoli Rodríguez.

Esther i Manu recorden les primeres passes. Asseguren que va ser complicat però varen tenir clients des del començament. Fins i tot, gairebé abans d'obrir. No feren despesa publicitària per donar-se a conèixer entre el veïnat però així mateix sí anaren a alguns nuclis limítrofs (Sant Jordi, S'Aranjassa, Es Pil·larí...) per informar

de l'obertura de la clínica. La Ribera Veterinària experimentà un ràpid creixement en els seus primers anys per; posteriorment, patir una returada d'activitat en el 2011, un fet que, a més, coincidí amb la contractació de personal i la crisi. "Va ser un any complicat per tot plegat, però ens en sortírem i ara tornam a tenir un nivell bastant bo de feina", explica Manu. De fet, rumiaven la possibilitat d'escometre una ampliació, projecte que quedà aturat fins 2016. La clínica obre de dilluns a divendres de 10 a 14 hores i de 17 a 20 hores i els dissabtes des de les 10 a les 13.30 hores. Els manescals es tornen els capvespres i els dissabtes i treballen junts els matins. En definitiva, han fet realitat aquelles voluntats que sorgiren enmig d'alguna interminable guàrdia conjunta.

El Colectivo de Jubilados visita el Museo y la casa natal de Fray Junípero Serra en Petra

con su estatua en el Capitolio, y que será ratificada el próximo mes de septiembre con su canonización por el Papa Francisco, durante su visita a Estados Unidos.

Después de estas visitas, y como es ya costumbre, los asistentes se reunieron a comer en el conocido Celler de Petra, disfrutando de una típica comida y una agradable sobremesa, que sirvió como siempre, para estrechar los lazos de amistad entre los asistentes.

De regreso a Palma, se efectuó una breve visita a la Ermita de Bonany, desde donde se pudo apreciar la calma y recogimiento de tan bonita Ermita y contemplar, dado el magnífico y soleado día, toda la zona rural del "Llevant" de Mallorca.

TOMEU ANGUERA

El pasado día 13 de mayo, un numeroso grupo del Colectivo realizó una visita guiada al Museo Fray Junípero Serra, en Petra, donde pudo apreciar la inmensa obra que el religioso llevó a cabo en California, con el establecimiento de once Misiones, y el extraordinario afecto que tienen a este singular personaje mallorquín en Estados Unidos de América por esta ingente labor:

Al finalizar se visitó la casa natal del "Pare Serra", que con este nombre es conocido en Petra, villa que se ha convertido con el devenir de los años, en centro de obligada visita de los numerosos turistas norteamericanos que visitan la Isla, que tienen una auténtica admiración y devoción por su obra, reconocida ya socialmente por el Gobierno Americano

Asamblea General Ordinaria de la Asociación Nacional de Veterinarios Jubilados de España

El pasado 5 de junio se celebró en la sede del Consejo General de Colegios Veterinarios de España, la Asamblea General Ordinaria de la Asociación Nacional de Veterinarios Jubilados, a la que acudió en representación de Baleares el Coordinador del Colectivo de Jubilados, Bartolomé Anguera. El acto estuvo presidido por el Dr. Felipe Vilas, Presidente del Colegio de Madrid, en representación del Presidente del Consejo, al que acompañaban en la mesa, el Presidente de la Asociación Nacional, Dr. Leopoldo Cuellar; la Presidenta de la Asociación de Esposas de Veterinarios de Madrid, Sra. Laly Grau Herrera, y el Tesorero de la Asociación Nacional de Jubilados, Dr. José Luís Ladero.

Al comienzo se hizo entrega de los diplomas de agradecimiento a título

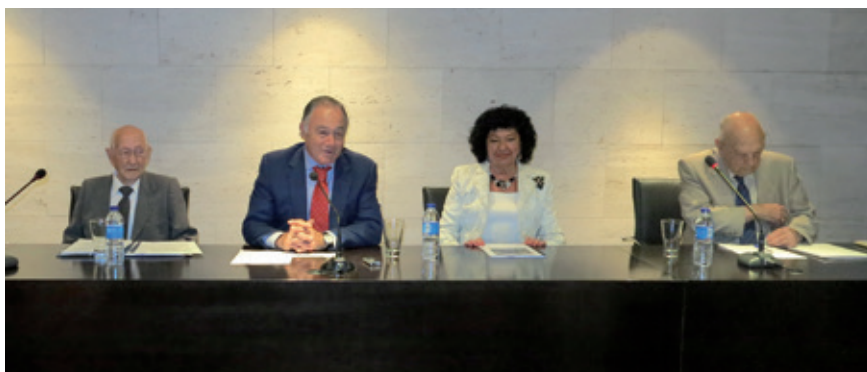

Foto cedida per Tomeu Anguera

póstumo a los familiares de los miembros de la Junta de la Asociación, Don José Luís Ruiz Tena y Don Manuel Beteta Ortiz, fallecidos durante el presente curso. A continuación, el Dr. Ismael Díaz Yubero, dio una interesante charla sobre 'La evolución de la alimentación española en los últimos cincuenta años', muy aplaudida al final por los asistentes.

Al finalizar, el presidente de la Asociación dio cuenta de las actividades realizadas durante el año, y luego se hizo entrega de los diplomas acreditativos de los Premios de la Asociación Nacional de Veterinarios Jubilados 2014, que corres-

pondieron a don Carlos Vacas Fernández, del Colegio de Murcia, por el trabajo 'Pasado, Presente y Futuro del Sector Caprino Murciano' y a don Vahid Shokouhi, del Colegio de Madrid, por el trabajo 'Bases prácticas de la Elaboración y Modificación de los protocolos de vacunación en Cánidos', ambos presentes en la sala.

Finalmente, por parte de la Asamblea se aceptó la propuesta de designar como nuevos vocales a D. Francisco Monné (Barcelona) y Dña. Isabel Vázquez (Madrid), quedando vacante la plaza de Secretario, que será cubierta próximamente de forma interina.

¿Qué se entiende por maltrato animal? ¿Existe un apartado específico referente a profesionales veterinarios (o formados para trabajar con animales) en la legislación que aborda esta figura?

El artículo 13 del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea establece que los animales son seres sensibles y que han de tenerse plenamente en cuenta las exigencias en materia de bienestar animal a la hora de formular y aplicar determinadas políticas de la UE; por tanto, ya en el marco de la Unión se da un importante impulso normativo en este sentido, lo que se traduce, a su vez, en la normativa nacional.

Hay que decir, que si bien los diferentes instrumentos normativos nacionales contienen referencias directas al maltrato animal, éste no viene “definido” como tal; pudiéndose entender que se produce el mismo, cuando no se cumple con la normativa en vigor protectora de los animales.

Así, el maltrato animal en la legislación española es abordado desde dos ámbitos distintos, que son el del derecho penal y el del derecho administrativo.

En cuanto al primero de los ámbitos, debemos referirnos a la reciente reforma del código penal, operada por la L.O. 1/2015, de 30 de marzo que entrará en vigor el próximo día 1 de julio de 2015. Dicha reforma ha afectado a la regulación del maltrato animal ampliando su ámbito

de protección (siguiendo la línea marcada por la reforma de del código penal, que se efectuó en el año 2010). De esta manera, según la nueva redacción del artículo 337, el maltrato animal queda penalmente configurado en tres tramos. El primero, el más leve, consiste en el maltrato cruel de un animal (le cause o no lesiones). El segundo, es el maltrato injustificado que causa lesiones que menoscaban gravemente la salud del animal. Por último, el tercero y más grave, es el maltrato que causa la muerte del animal. Los tres tramos tienen prevista una pena distinta, pero todos ellos llevan aparejado la inhabilitación especial para el ejercicio de profesión, oficio o comercio que tenga relación con los animales.

Desde el punto de vista administrativo, existen diversas regulaciones, tanto estatales como autonómicas principalmente, que se han desarrollado con el objeto de procurar un trato digno a los animales, en general.

Prácticamente todas las normas autonómicas que se encargan de regular esta cuestión contienen uno o varios preceptos donde se relacionan una serie de actividades o de acciones que están expresamente prohibidas con los animales o al menos que se hallan sujetas a

limitaciones. En el ámbito de nuestra Comunidad, tenemos la Ley 1/1992, de protección de los animales domésticos de les Illes Balears, cuyo objeto son los animales domésticos, los domesticados, y los salvajes en cautividad; y el listado de conductas prohibidas en relación a dichos animales, vienen recogidas en los artículos 3 y 4. En lo que aquí interesa, el maltrato viene expresamente prohibido en el Art. 3.2.a).

En cuanto a la aplicabilidad de dicha Ley, decir que si bien no es directamente aplicable a los veterinarios (puesto que para este colectivo, serán sus propias normas deontológicas o estatutos profesionales las que sean de aplicación directa), sí lo es a los establecimientos comerciales dedicados a la reproducción, cría, adiestramiento, acicalamiento, custodia o compraventa de los animales objeto de protección.

Esta norma Balear, al igual que las del resto de Comunidades Autónomas, prevé un régimen de sanciones administrativas para hacer efectivas las previsiones contenidas en la misma; de tal forma que, se prevén multas de entre 60 a 300 € para faltas leves, de 301 a 1.502 € para faltas graves; y de 1.502 a 15.025 € para faltas muy graves.

La cesárea:

La cesárea es un procedimiento quirúrgico mediante el cual se permite la salida del feto vía transabdominal. Para la preparación de la madre se realizará, en caso necesario, la estabilización fisiológica previa mediante fluidoterapia, controlando la deshidratación, hipotensión, hipocalcemia e hipoglicemia. Colocaremos a la madre en posición de decúbito lateral para evitar la compresión de la vena cava caudal y aorta, siendo a la vez preoxigenada, y preparamos la zona de incisión rasurando y desinfectando dicha área con clorhexidina jabonosa y retirando el jabón con una mezcla realizada con clorhexidina y alcohol al 70%.

Debemos tener en cuenta que el quirófano debe estar dispuesto con la máquina de anestesia preparada para el peso y tamaño del animal, con la mesa de quirófano con manta térmica y empapadores y ligeramente posicionada en trendelenburg inverso para facilitar la respiración de la madre y que los líquidos puedan ser drenados por la canal de la mesa hacia el cubo de desechos. Además dispondremos la mesa del instrumental con los kits de cirugía, gasas, tallas, bisturí eléctrico y bipolar; hoja de bisturí, bol para suero, clamps y suturas.

Anasarca

Para la reanimación de los neonatos necesitaremos una incubadora, concentrador de oxígeno, secador, mantas de calor, toallas, pera para succión, suturas para ligar los cordones, tijeras, mosquitos y medicación para poder revertir la depresión respiratoria o cardíaca si ello fuera necesario y siempre que el veterinario lo indique.

Estará así todo dispuesto para la inducción anestésica, posicionamiento de la

paciente en decúbito dorsal, monotorización, aplicación de anestesia local en la zona de incisión y último lavado antiséptico.

Se confirma que el cachorro situado en el canal del parto estaba girado y encajado de tal manera que no se podía realizar su expulsión, haciendo de tapón para los demás. Se procede a su extracción al igual que al resto de cachorros.

Para reanimar al neonato le retiraremos la membrana rápidamente para evitar hipoxia, clampamos el cordón umbilical, succionamos los ollares y nasofaringe con la pera de succión, frotamos y secamos enérgicamente para estimular la respiración y ligamos el cordón a 1 cm del abdomen evitando tirones que provoquen una eventración. Controlaremos también que su latido y respiración sean normales.

Una vez reanimados los inspeccionaremos por si hubiera alguna anomalía congénita como paladar hendido, deformidades en extremidades, hernias, imperforación anal o anasarca entre otras.

Deformación congénita

Paladar hendido

Los pondremos en un lugar cálido (32°C) hasta que la madre pueda cuidarlos y nos aseguraremos de que sean capaces de mamar las primeras 48 h. para que tomen el calostro necesario.

Se les dará el alta lo antes posible evitando estrés innecesario y exposición a infecciones.

El traslado de los cachorros deberá realizarse en una cama caliente para evitar pérdidas de temperatura.

Basta con preparar una caja y colocar dentro unos guantes de agua caliente y unas toallas.

Conclusiones:

La ayuda del ATV durante la realización de una cesárea se hace imprescindible desde la llegada de la paciente hasta el alta de la misma y de sus cachorros.

La preparación preoperatoria de la madre al igual que todo el material para la cirugía deberá de estar listo con antelación evitando alargar el tiempo anestésico que podría ser crucial para la supervivencia de los cachorros, y más en situaciones de estrés fetal u otras alteraciones que se puedan presentar durante el parto.

Parto de 19 cachorros de San Bernardo

Pedro Oliver brilla en el COVIB

Pedro Oliver, nascut a Palma de Mallorca l'any 1968, ha exposat aquest darrer trimestre en el Col·legi. És llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. Definit pels experts com "pintor i poeta visual, empra diversos mitjans d'expressió artístics, amb els quals aborda temes universals i els dissectiona en processos creatius on el detall i l'atzar el duen a un simbolisme essencial, en el qual els elements en joc tenen importància conceptual i plàstica". Els seus

treballs artístics han format part de nombrosos esdeveniments, tant nacionals com internacionals, i les seves obres formen part de moltes col·leccions privades i públiques. És membre fundador juntament amb altres artistes, poetes o crítics de diversos projectes col·lectius i ha organitzat i participat en esdeveniments i projectes de tot tipus, sobretot de l'entorn de l'agitació cultural i la contracultura. Ha viscut entre Mallorca, Galícia, Barcelona i Nova York.

Los seguros de coche de A.M.A., en el top 3 según un estudio

A.M.A. Seguros, la Mutua de los Profesionales Sanitarios, que preside el Dr. Diego Murillo, ha situado su gama de seguros de coche en las tres primeras posiciones de la encuesta de satisfacción realizada por la Organización de Consumidores y Usuarios, OCU, en la que cinco mil de sus socios evaluaron a las 18 mayores aseguradoras de vehículos.

A.M.A. es la tercera compañía de la encuesta por satisfacción general de los consumidores, con 70 puntos. Ocupa el segundo lugar de la muestra por la información disponible en su página web, y el tercero por atención telefónica, por claridad y transparencia del contrato, y por importe de la prima.

Asimismo, la Mutua de los Profesionales Sanitarios ocupa la cuarta posición entre un total de 18 por sus facilidades a la hora de elegir la franquicia a pagar, y por brevedad para la reparación o para ser indemnizado.

En el resto de apartados del estudio, A.M.A. consigue la cuarta mejor puntuación por evolución de la prima con el paso del tiempo, y por transparencia en la gestión de los partes, así como la quinta por calidad de la reparación o importe de la indemnización.

Seguro de **Automóvil**

DESCUBRA NUESTRAS
**COBERTURAS
EXCLUSIVAS**
PENSADAS
PARA USTED
Y SU COCHE

60%*
Bonificación
en coches nuevos

PARA CUALQUIER MODALIDAD

www.amaseguros.com
902 30 30 10

A.M.A. PALMA DE MALLORCA

Barón de Pinopar, 10 Tel. 971 71 49 82 pmallorca@amaseguros.com

Síguenos en

(*) Promoción válida para presupuestos de nueva contratación, realizados entre el 30 de abril y el 31 de diciembre de 2015. No acumulable a otras ofertas. Consulte condiciones en su oficina provincial A.M.A.